

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 15.1.2015 v trestní věci obžalované M[redacted] P[redacted], nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], *t a k t o :*

K odvolání obžalované M[redacted] P[redacted] se podle § 257 odst.1 písm. d) trestního řádu **zrušuje** rozsudek Okresního soudu Plzeň-jih ze dne 5.11.2014 sp.zn. 1T 121/2014 v celém rozsahu a **podle § 307 odst. 2 písm. a) trestního řádu** se trestní stíhání obžalované pro skutek uvedený v návrhu na potrestání ze dne 22.9.2014 sp.zn. ZK 180/2014, že dne 1.8.2014 kolem 16:30 hod. ve Zdemyslicích po požití alkoholu řídila osobní automobil zn. BMW 318, RZ: [redacted] a u domu č.p. [redacted] při couvání narazila do zaparkovaného automobilu zn. Toyota Avensis, RZ: [redacted] a majiteli tohoto automobilu V[redacted] H[redacted] způsobila škodu ve výši kolem 20.000,- Kč, přičemž v krvi měla nejméně 1,61 g/kg, čímž měla spáchat přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst.1, 2 písm. a) trestního zákoníku, **p o d m í n ě n ě z a s t a v u j e** a podle § 307 odst. 3 trestního řádu se stanoví zkušební doba v trvání **jednoho (1) roku** s tím, že **obžalovaná se zavazuje, že během této zkušební doby se zdrží řízení všech motorových vozidel.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byla obžalovaná M[redacted] P[redacted] uznána vinnou, že dne 1.8.2014 kolem 16:30 hod. ve Zdemyslicích po požití alkoholu řídila osobní automobil zn. BMW 318, RZ: [redacted] a u domu č.p. [redacted] při couvání narazila do zaparkovaného automobilu zn. Toyota Avensis, RZ: [redacted] a majiteli tohoto automobilu V[redacted] H[redacted] způsobila škodu ve výši kolem 20.000,- Kč, přičemž v krvi měla nejméně 1,61 g/kg. Její jednání bylo kvalifikováno jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a byla za ně odsouzena podle § 274 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. a) a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu v počtu 100 denních sazeb ve výši 120,- Kč, tedy v celkové výši 12.000,- Kč. Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku byl stanoven pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců. Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku jí byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 20 měsíců.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná v zákonné lhůtě odvolání. Konstatuje, že se k jednání zcela doznala. Skutečnosti uvedené v návrhu na potrestání státní zástupce i obžalovaná učinili nespornými, proto také bylo upuštěno od jejich dokazování. Již ve stádiu objasňování navrhla, aby státní zástupce podmíněně odložil podání návrhu na potrestání, eventuelně podmíněně zastavil trestní stíhání. Státní zástupce ještě dříve, než tento návrh obdržel, již podal návrh na potrestání. I v hlavním líčení pak argumentovala stejným způsobem jako v původním návrhu s tím, že se domnívá, že jsou splněny podmínky ustanovení § 307 trestního řádu, když se k jednání doznala, učinila kroky k náhradě škody, poškozenému byla škoda ještě před hlavním líčením uhrazena pojišťovnou. Uváděla, že až dosud byla osobou bezúhonnou i jako řidička, když neměla žádný záznam v kartě řidiče. Rovněž hodnocení zaměstnavatele bylo kladné, poukázala na skutečnost, že pokud by byla odsouzena za úmyslný přečin, nemohla by vykonávat povolání učitelky a její pracovní poměr

by musel být ukončen. Projevila ochotu zavázat se během zkušební doby k tomu, že se zdrží po dobu jejího běhu řízení motorových vozidel, projevila ochotu složit na účet soudu peněžitou částku odpovídající peněžitému trestu, který jí byl uložen trestním příkazem. Soud však tento návrh neakceptoval a zcela formálně možnost podmíněného zastavení odmítl. Soud v odůvodnění rozsudku pak konstatuje, že obviněná po formální stránce podmínky pro podmíněné zastavení splnila a sám soud hodnotí, že závažnost souzeného činu je v rámci jednání typově shodných nízká. Přesto však soud trestní stíhání nezastavil, a to s odůvodněním, že krvi obviněné byla zjištěna hladina 1,61 g/kg alkoholu, což je hladina střední opilosti. Pokud se týká hladiny alkoholu, tu soud zřejmě nepovažoval až za tak důležitou, když oproti trestnímu příkazu zákaz činnosti zkrátil o dva měsíce. Obviněná sdělila, proč automobil řídila, že tak původně v úmyslu neměla, byla ve špatné psychické kondici, na zaměstnání je existenčně závislá, má v péči sedmnáctiletého syna, nepohybovala se po hlavní komunikaci v obci, ujela poměrně krátkou vzdálenost, která by nepřesáhla jeden kilometrů. Nelze tvrdit, že u osoby takto zachovalé jen kvůli vyšší hladiny alkoholu v krvi a nepatrnému poškození cizího vozidla je vyloučeno trestní stíhání podmíněně zastavit. Žádá proto krajský soud, aby napadený rozsudek zrušil a její trestní stíhání podmíněně zastavil.

Krajský soud v Plzni z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst.1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku napadených odvoláním i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Dospěl přitom k následujícím závěrům.

Krajský soud odvolání obžalované vyhověl, neboť dospěl k závěru, že v jejím případě jsou splněny všechny podmínky uvedené v ustanovení § 307 odst.1 trestního řádu, neboť obžalovaná je stíhána pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst.1, 2 písm. a) trestního zákoníku a je ohrožena trestem odnětí svobody od šesti měsíců do tří let. K jednání se doznala, způsobení dopravní nehody oznámila pojišťovně, která nahradila škodu, která byla jejím jednáním způsobena. Obžalovaná dosud nebyla nikdy soudně trestána, nebyla projednávána ani pro žádný přestupek, a to ani na úseku dopravy, kdy dle evidenční karty řidiče je stav bodového ohodnocení 0 bodů. Lze tedy uzavřít, že vzhledem k její osobě a s přihlédnutím k dosavadnímu životu a okolnostem případu lze podmíněné zastavení trestního stíhání považovat za dostačující. U obžalované bylo ovšem zjištěno, že v době řízení měla v krvi nejméně 1,61 g/kg alkoholu. Při řízení motorového vozidla, kdy má pachatel v krvi nad 1 promile alkoholu bývá fakticky obligatorně ukládán trest zákazu činnosti.

Novela trestního řádu zavedla u § 307 trestního řádu i odstavec 2, dle kterého lze rozhodnout dle § 307 odst.1 trestního řádu i tehdy, pokud obviněný splní i další podmínky, a to buď se zaváže, že se během zkušební doby zdrží určité činnosti, v souvislosti s níž se dopustil přečinu, anebo složí na účet soudu a v přípravném řízení na účet státního zastupitelství peněžitou částku určenou státu na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti a vzhledem k osobě obviněného s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující. Podle tohoto zákonného ustanovení § 307 odst. 2 písm. a) trestního řádu lze tedy neuznat vinu a trestní stíhání obviněného podmíněně zastavit, pokud se zaváže, že během zkušební doby se zdrží činnosti, při které došlo ke spáchání trestné činnosti.

Obžalovaná již před okresním soudem prohlásila, že je ochotna se zavázat, že během zkušební doby se zdrží řízení motorových vozidel a je ochotna složit na účet soudu peněžitou částku na pomoc obětem trestné činnosti ve výši jako byla vyměřena v trestním příkaze. Tuto

svoji ochotu pak vyslovila opětovně i v podaném odvolání a výslovně se při veřejném zasedání u odvolacího soudu zavázala zdržet se řízení všech motorových vozidel během zkušební doby podmíněného zastavení trestního stíhání, kterou soud určí.

Krajský soud dospěl k závěru, že postup dle § 307 odst.1, odst. 2 písm. a) trestního řádu je u obžalované namístě, když splnila všechny zákonné podmínky a prohlásila, že se během zkušební doby zdrží řízení všech motorových vozidel. Proto krajský soud tedy její trestní stíhání pro skutek uvedený v návrhu na potrestání Okresního státního zastupitelství Plzeň-jih ze dne 22.9.2014 sp.zn. ZK 180/2014 podmíněně zastavil a podle § 307 odst. 3 trestního řádu stanovil zkušební dobu v trvání jednoho roku s tím, že obžalovaná se zavazuje, že během této zkušební doby se zdrží řízení všech motorových vozidel. Zkušební dobu v trvání jednoho roku považuje krajský soud za dostatečnou vzhledem k dosavadní bezúhonnosti obžalované i k její bezúhonnosti při řízení motorových vozidel, když se dosud nedopustila žádného přestupku ani v této oblasti. Obžalovaná navrhla i složení peněžité částky pro oběti trestné činnosti dle § 307 odst.2 písm. b) trestního řádu, tato možnost je však alternativní a krajský soud považuje za zcela dostatečné to, že se zdrží řízení všech motorových vozidel.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni dne 15. ledna 2015

JUDr. Eduard Wipplinger, v.r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Libuše Chudíková, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Jana Poláková

